గీతాపారాయణం

మూడు సంవత్సరాల పిల్లవాడు బుల్లి బుల్లి అడుగులు వేసుకుంటూ పరుగెత్తుకొని వస్తుంటే, ఎంత అందంగా వుంటుంది? వొచ్చీ రావటంతోనే తన చిట్టి చేతుల్తో వాటేసుకొని పెనవేసుకుంటే ఎంత బాగుంటుంది!

అందులో అతడు పిల్లల్ని త్రిలసీదూచి చాలారోజులైంది. జీవితం అంటే అసహ్యం పుట్టి, ఆ గదిలో వొక్కడే కూర్చుని గీతాపారాయణం చేసుకుంటూ కాలం గడుపుతున్నాడు.

ఆ పిల్లవాడెవ్వరో అతనికి తెలియదు. అతను గీత చదువుకుంటూ వుంటే హఠాత్తుగా తలుపు నెట్టుకొని వచ్చి, వొచ్చీరావటంతోనే ఈ పని చేశాడు. మొదట్లో అతను పిల్లవాని చేతుల్లోనించి విడిపించుకుందామని అనుకున్నాడు. గాని ఆ బుల్లినోరు అతన్ని ఆకర్షించింది. పైగా అమ్మే-అమ్మ అన్నాడు.

గీతకి అందకుండా ఏ పొరలో దాక్కునివుందో ప్రేమ అతని కా పిల్లవాణ్ణిచూస్తే ప్రేమ కలిగింది. ఎత్తుకుందామని చేతులు జాపేటలోకి ఆ పిల్లవాడు అతని కాళ్ళ సందున నక్కి "అమ్మే ....అమ్మ" అన్నాడు.

ఇంతలో గడపలో అలికిడైంది. అతని హృదయం దడదడ కొట్టుకుంది. బల్లమీద తెరచివుంచిన భగవద్గీత కాగితాలు రెపరెప కొట్టుకున్నాయ్ కిటికీ తలుపు టప టప కొట్టుకుంది.

పద్దెనిమిది సంవత్సరాల అమ్మాయి అతని గదిలో అడుగుపెట్టింది. అతన్ని చూసి, అడుగుతీసి, శరీరాన్ని తలుపు చాటుకు లాక్కుంది.

పిల్లవాడు అతని కాళ్ళుపట్టుకొని, పైకి యగబాకడానికి ప్రయత్నించాడు. అతడు వొక్కసారి బల్లమీద రెప రెప కొట్టుకునే భగవద్గీత చూచుకొని అల్లాగే నిలబడిపోయాడు.

“రా బాబు వెళ్దాంరా!” అంది పిల్ల.

పిల్లవాడు అతని చొక్కా పట్టుకుని వేలాడాడు

ఆ పిల్ల తలుపుచాటునుంచి తొంగిచూచి, “బిస్కట్లు పెడ్తారా.... మా బాబుకదూ” అంది అతనికి చొక్కా చిరిగిపోతుందేమోనని భయం వేసింది. “రావూ? నాన్నతో చెప్పనా?” అని అడిగింది పిల్ల.

ఈ మాటలకు పిల్లవాడు భయపడిపోయాడు. బిత్తర చూపులు చూశాడు. అతని కాళ్ళు వొదిలి, తల్లిదగ్గరకు పరిగెత్తాడు. ఆమె గదిలోకి ఎదురుగావొచ్చి పిల్లవాణ్ణి యెత్తుకొని తీసుకు వెళ్ళింది.

ఆమె బయటకు నడుస్తుంటే వొక్కొక్క అడుగూ అతని హృదయాన్ని మీటింది. అడుగుతీసి అడుగుపెట్టే తల్లికి అతని ప్రాణం జివ్వున లాగింది. ఆమె భూమిమీద అడుగు పెట్టగానే అతనికి హాయిగా వుండేది అడుగు తియ్యగానే నరాలు జివ్వున లాగేవి. ఆ ముడీ, ఆ మెడ, ఆవీపూ, ఆ పిరుదులూ అతనికి దూరమవుతున్న కొద్దీ అతని హృదయానికి దగ్గరయినయ్.

నిట్టూర్చి అతడు భగవద్గీతముందు వేసుక్కూచున్నాడు. అయిదు సంవత్సరాల క్రితం ప్రేమించిన యువతి జ్ఞాపకానికి వొచ్చింది. తాను ప్రేమించటం....ఆ పిల్ల ప్రేమించటం, పెళ్ళికి సిద్ధపడటం....ఆ పిల్ల తల్లిదండ్రులు బలత్కారంగా మరొకడికిచ్చి పెళ్ళిచెయ్యడం, తన హృదయం ముక్కలవడం....గీత సహాయంతో మళ్ళీ ముక్కలు అతుక్కోవటం అన్నీ జ్ఞాపకమొచ్చాయ్.

మర్నాడు అదేటైముకి మళ్ళీ ఆపిల్లవాడు ఒచ్చాడు అదే విధంగా పిల్లవాడి తల్లి కూడా వొచ్చింది. ఈసారి అతడు ధైర్యం చేశాడు....“పోనీ కొంచెంసేపు వుండనివ్వండి ఆడుకుంటాడు.” అన్నాడు.

ఆ పిల్ల....ఆ పిల్లవాని తల్లి....చిరునవ్వు నవ్వుతూ “వొట్టి కోణంగండీ, వున్నచోట ఉండడు” అంది.

అతను అనుమానిస్తూ, అనుమానిస్తూ పిల్లవాణ్ని ఎత్తుకొని ముద్దు పెట్టుకున్నాడు. పిల్లవాడు అతని మీసాలు పట్టుకునిలాగాడు. అతడు సిగ్గుతో చచ్చిపోతూ ఆమె వంకకు చూడలేకపోయాడు. ఆమె చిరునవ్వు నవ్వు తుంది. అతడు మీసం వొదిలించుకుని. "కూర్చోండి" అన్నాడు.

"వొట్టి కోణంగి అండీ!"

"కూర్చోరూ?"....పిల్లవాడి తల నిమురుతూ అడిగాడు.

"వెళ్ళాలి" అంది. ఆమెకు నిజంగా వెళ్ళాలనేవుంది. కాని ఈసారి తన మెడా, వీపూ....అతనికి చూపడానికి సిగ్గువేసింది. కూర్చుంది.

ఇక మాటల్లేవు. పిల్లవాడు తల్లి దగ్గరకు పరుగెత్తాడు. అతన్ని చూపిస్తూ "తాత" అన్నాడు.

ఆమె వొయ్యారంగా "ఛీ" అని మందలించింది. అతనికి సిగ్గు వేసింది. "రా....రా" అని పిలిచాడు పిల్లవాణ్ణి.

"జాగర్త అండీ!" అంది పిల్ల. అతనికి మీసాల సంగతి జ్ఞాపకం వొచ్చి మళ్ళీ సిగ్గువేసింది. ఆ పిల్ల చిరునవ్వునవ్వుతూ లేచి 'వెళ్తాను' అని చెప్పి పిల్లవాణ్ణి ఎత్తుకొని సుతారంగా వీపు చూపకుండానే వెళ్ళిపో యింది.

అప్పటినుంచీ ఆ పిల్లవాడు రోజూవచ్చేవాడు.వొకరోజు 'భగవద్గీత' ముక్కలు ముక్కలుగా చించివేశాడు. రోజూ అతని మీసాలతో ఆడుకునే వాడు అతనికి కోపం వచ్చేది కాదు గాని బాధగా వుండేది. మీసాలు తీసి వేద్దామనుకున్నాడు. తీయించివేస్తే ఆ పిల్లవాడు దేంతో ఆడుకుంటాడు! రావటం మానివేస్తాడేమో! అలాగే వుంచుకున్నాడు. కత్తిరించుకోవటం మానేసి చాలారోజులైంది.

ఒక రోజు పిల్లవాడు రాలేదు. సెలవలకు యింటికివస్తే కనబడని భార్య కలిగిన విద్యార్థిలాగు అయిపోయాడు. ఆపిల్లయింటి ఎదురుగావున్న

కిళ్లీకొట్టు దగ్గరకు వెళ్ళాడు. "ఆ ఇంట్లో ఎవరున్నారు?" అని దుకాణదారుని ప్రశ్నించాడు.

"ఒక అమ్మాయి వుంది బాబూ" అని కొట్టువాడి జవాబు.

"భర్తలేడూ?" అని ప్రశ్న.

"ఎక్కడో వుంటాడు రెండు మూడు నెలలకి వొకరోజు వచ్చిపోతూంటాడు...."అని జవాబు.

"అన్యోన్యంగా వుంటారా!" అని ప్రశ్న.

"అయన్నీ మన కెట్లా తెలుస్తయి, బాబూ! అయినా మొగుడూ పెళ్ళాం అన్న తరువాత తన్నుకోకుండా వుంటారా? ఒచ్చినప్పుడల్లా వడ్డించిపోతుంటారు."

అతనికి ఆకస్మాత్తుగా జాలివేసింది. పిల్లవాణ్ణి యెత్తుకొని "ఊఁ, ఊఁ, ఊఁ," లాలించ బుద్ధిపుట్టింది.... గబగబావెళ్ళి ఆ యింటి తలుపు కొట్టాడు పిల్లే తలుపుతీసింది. అతనిగుండెలు కొట్టుకున్నై. పిల్లకళ్ళు ఎర్రబడివున్నై. జుట్టురేగివుంది. పైగా అతన్ని చూచి బెదిరింది. భయపడింది.

"అబ్బాయి యేడీ?" అని అతని ప్రశ్న.

పిల్లజవాబు చెప్పకముందే "తాతా" అంటూ పిల్లవాడొచ్చాడు.

"తప్పు తాతా అనగూడదు" అని చెప్పుతూ పిల్లవాణ్ణి యెత్తుకొని ఆమె లోపలకు నడిచింది. అతను నెమ్మదిగా అనుసరించాడు.

"కూర్చోండి!"

అత డాపట్నే నుంచుని ఆమెని జాలిగా చూస్తూన్నాడు. ఆ చూపులు ఆమె భరించలేకపోయింది. పిల్లవాడిజుట్టు సవరిస్తూ 'మా బాబే' అంది. పిల్లవాడు ఆమె భుజంమీదకు ఎక్కటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు.

ఆమె పమిట సర్దుకుంటూ. "కూర్చోరూ!" అంది.

అతడు ఎక్కడో కూర్చోబోయాడు.

"కుర్చీలో"

కూర్చున్న అతని వొళ్ళోకి వెళ్తానని పిల్లవాడిమారాం. ఆ పిల్ల కుర్చీ దగ్గరకువచ్చి అతనికి పిల్లవాణ్ణి అంది. చటానికివంగింది. స్థనభారంతో అనుకున్న దానికంటెదగ్గరకు వంగింది.అతని చూపులుపడ్డయి. చిలిపిపిల్లాడు-మీసాలు పట్టుకులాగాడు. ఇద్దరూ నవ్వుకున్నారు. అతడు పిల్లవాణ్ణ వొళ్లోకి తీసుకుని-"రావటంలేదేం, బాబూ?" అని బుజ్జగిస్తూ అడిగాడు.

"నాన్నొద్దన్నాలు"

"తప్పు ఏం మాటలవి!" అని తల్లి మందలించింది. కాని పిల్లాడు ఆగలేదు. చెప్పేశాడు.... "నాన్నొద్దాలు, అమ్మని కొత్తాలు"

అతను జాలిగా పిల్లని చూశాడు. ఆమె చేత్తో మొహంకప్పుకొని కన్నీరు కారుస్తూ వుంది.

"క్షమించండి" అన్నాడు.

"మీ తప్పేముంది నా కర్మ."

అతడు అక్కడ వుండలేకపోయాడు.

తలుపు తీసుకొని వెళ్ళిపోయాడు.

పిల్లవాడు "తాతా తాతా"అనిపిలుస్తూనేవున్నాడు. తల్లివాణ్ణి హృదయానికి హత్తుకుంటూ ముద్దుపెట్టుకుంటూ ఏడ్చింది.

ఆ రాత్రి అతనికి నిద్రపట్టలేదు. తాను అయిదుసంవత్సరాలు క్రితం ప్రేమించిన పిల్ల ఇప్పుడు ఏంచేస్తుంటుంది? భర్తతో కాపరమేగా? కోపంవచ్చింది. తా నిలా చస్తుంటే! చేతిలోవున్న భగవద్గీత నేలకు విసరికొట్టాడు.

ఎవ్వరో తలుపు కొట్టారు. నెమ్మదిగా వెళ్ళి తలుపుతీశాడు. ఆ పిల్ల వచ్చింది. అతన్ని చూచి బోరున ఏడ్చింది. అతనికేమీ తోచలేదు—"నే కాపురం చెయ్యలేను. పిల్లవాడికోసం ఇన్నాళ్ళూ ఓర్చుకున్నాను. ఇక సహించలేను" అని ఏడ్చింది. అతని హృదయం కరిగి నీరయింది. ఆమె పెదవి వొణికిపోతుంటే అతడు గిజగిజలాడాడు. ఆమెని ఓదార్చాడు. ఆమె ఏడ్పు మరీ ఎక్కువయింది. "సహించాలి-మనస్త్రీలు అందుకు ప్రసిద్ధి. కష్టాలు కాపురం వుండవు" అని ఓదార్చాడు.

"నేనేం చేశాను? ఆయన నన్నెందుకిలా హింసించాలి!" అని అతని వక్షంమీద తల ఆన్చి యేడ్చింది. అతనిక్కూడా కళ్ళవెంట నీళ్ళు కారినై. ఆమెను నెమ్మదిగా దగ్గరకు తీసుకొని "ఏడవకు నామాట వినవ్?" అని గడ్డం పట్టుకుని మొహం పైకెత్తి అడిగాడు. ఆమెశోకాన్ని దిగమింగటానికి ప్రయత్నించింది. కాని ఆపుకోలేకపోయింది. మళ్ళీ అతని వక్షం మీద తలఆన్చి ఏడ్చింది. అతని చొక్కా కొంతవరకు తడిసింది.

"ఇదిగో కొంచెం విశ్రాంతి తీసుకో." అని నెమ్మదిగా పక్కమీద కూర్చోపెట్టాడు. ఆమె పడుకుని దిండులోకి తలదూర్చి యేడ్చింది— "నేను సహించలేను. పిల్లాడు పిల్లాడు"

అతడు నెమ్మదిగా పక్కన కూర్చొని ముంగురులు సవరిస్తూ ఓదార్చాడు. బాధతో, యేడ్పుతో, ఆమె శరీరం వేడెక్కింది. అతడు తల కింద చెయ్యిదూర్చి కన్నీరు తుడిచాడు. ఆమె కన్నీరు ఆగలేదు. అతని చెయ్యి నొప్పిపడుతూవుంది. నెమ్మదిగా చెయ్యి తీసుకునేటప్పటికి "పిల్లాడు పిల్లాడు" అని ఆపిల్ల యేడ్చింది. అతని నడుం నొప్పి పెట్టింది. పక్కనే పడుకున్నాడు. "పిల్లాడు—పిల్లాడు" అని యేడుస్తూ ఆమె కావలించుకుంది. అతడు ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. ఆమె కన్నీళ్లు అతని పెదవుల్ని కాల్చినై. ఆమెశరీరం అతని శరీరానికి దూది పింజాలా తగిలింది. వేడి నిట్టూర్పులు అతన్ని వుద్రేకపరిచాయి. ఆమె కళ్ళని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. పెదవుల్ని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు. మెడని ముద్దుపెట్టుకున్నాడు.

"పిల్లాడు—పిల్లాడు" అని యేడుస్తూ ఆమె అతన్నిగట్టిగా కావలించుకుంది. ఆమె స్తనాలు అతని చేతికి తగిలినై. అంతకుముందు అది అంత పెద్దవి అనిగానీ, ఆమె లోపలికి దాడి వేసుకోలేదనిగానీ అతనికి తెలియదు.

"పిల్లాడు-పిల్లాడు" అనియేడుస్తూ ఆమె అతనిచేతినికదలనివ్వకుండా తన చేత్తో అదుముకుంది.

అతని తల గిర్రున తిరిగింది. ఇంటి కప్పు కనబడటంలేదు. ఏమోత వినపట్టంలేదు. మంచంవేడి యెక్కువైంది. ఏదో లోకంలోకి దిగి పోతున్నట్లు అనిపించింది.

నెమ్మదిగా లేచి తలుపు గడియ వేసివచ్చి పడుకున్నాడు.

"పిల్లాడే!"

"నే నున్నానుగా?"

తెల్లవారిలేచి చూచేటప్పటికి ఆ పిల్ల వెళ్ళిపోయింది. నలిగిపోయిన పక్క కనిపించేటప్పటికి కలవరం పుట్టింది. ఇతఃపూర్వం తాను ప్రేమించిన స్త్రీ మొహాన తుపుక్కున ఉమ్మేసినట్లు బాధపడ్డాడు. మంచం పక్కనే ఉన్న భగవద్గీత వెక్కిరించింది. బర్రునవెళ్ళి తలుపుతీసి ప్రాయశ్చిత్తం చేసుకున్నాడు. మర్నాడే మకాం యెత్తివేశాడు. మళ్ళీ గీతాపారాయణం మొదలుపెట్టాడు. ఆ ఇంటి ఛాయలకు వెళ్ళలేదు. గీతా మహాత్యం-ఆత్మని లోబరుచుకున్నాడు. ఒకనాడు అతను తన గదిలోవుండి గీతాపారాయణం చేస్తూ కిటికిలోంచి బయటకు చూట్టం తటస్థించింది. దూరాన్నుంచి ఒక స్త్రీ వస్తూంది. అతని వొళ్ళు ఝల్లుమంది. అయిదు సంవత్సరాలక్రింద తాను ప్రేమించిన స్త్రీ ఆ ఇసుకలో కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వొస్తూవుంది. పెట్టెలు ఎక్కువైన గూడ్సుబండిలా వొస్తూవుంది.

అతనికేమీ తోచలేదు, ఊః అయిదు సంవత్సరాలక్రితం తాను ప్రేమించిన స్త్రీ యిప్పుడిక్కడకు యెందుకువొస్తూవుంది? రెండోపిల్ల జ్ఞాపకం వచ్చింది. భగవద్గీత చేతిలోనుంచి జారిపడింది.

ఇక తనేం కావాలి? అయిదు సంవత్సరాలక్రితం ప్రేమించిన ఈ అమ్మాయిని మరచిపోవటానికి ఎంత ప్రయత్నించాడు! అది అట్లా వుండగానే రెండో అమ్మాయి తన జీవితంలోకి ఎట్లా ప్రవేశించింది? మళ్ళీ ఇప్పుడీ మొదటిఅమ్మాయి ఎందుకు వొస్తూవుంది? ఇక తన జీవితం ఏం కావాలి?

మొదటి అమ్మాయి, యిసుకలో కాళ్ళీడ్చుకుంటూ వొస్తూన్న అమ్మాయి గది ప్రవేశించింది. ఆమెను చూచేటప్పటికి అతని హృదయం బ్రద్ధలైంది. ఇదేమి అవతారం! బుగ్గలు పీక్కుపోయినై. కళ్ళు గుంటలు పడ్డయ్; డొక్కయిపోయింది.

ఆమె అతని మనస్సులోని భావాలు గ్రహించి బోరున ఏడ్చింది. అతడు ఆమెని అలాగే ఏడవనిచ్చాడు. ఓదార్చటానికి ప్రయత్నించలేదు.

"నేను చాలా ప్రయత్నించాను. నా ఆత్మని చంపుకొని శరీరాన్ని ఆయనకి అప్పగించాను. లాభంలేకపోయింది. ఆయన్తో నేనిక కాపురం చెయ్యలేను. ఇక్కడే వుండిపోతాను. మీ దగ్గర వుండనివ్వండి. మీ పాదాలవద్ద పడివుంటాను" అని ప్రార్ధించింది.

"నీకేమన్నా పిచ్చా!" అన్నాడు.

"పిచ్చే! నేనెంత బాధపడ్డానో, మీకేం తెలుసు? మొదటిలో ఆయన్ని మిమ్మల్నిగానే వూహించుకుని తృప్తిపడ్డాను. ఆయన్తో మాట్లాడుతుంటే మీతో మాట్లాడుతున్నట్టే వుండేది. ఆయన పక్కనవుంటే మీతో వున్నట్లే వుండేది. కాని యిప్పుడు ....ఇప్పుడు.... నాటకములో తృప్తిపోయింది. నేనిక ఇక్కడే వుంటాను"

"ఏం మాటలు? ఎవరన్నా వింటే-చూస్తే!" అన్నాడతడు.

"నాకేం! వీళ్ళని నేనెందుకు లెక్క చెయ్యాలి? ఈ సంఘం నన్ను ఉద్ధరించిందా? నేనిక్కడే వుండిపోతాను. ఆ నరకానికి పంపరుకదూ?" అని పాదాలు పట్టుకొని ఏడ్చింది.

అతడు వెనక్కి జరిగి చెప్పాడు—— "అతడు నీ భర్త నువ్వు ఆయన్తోనే వుండాలి.ఈ తనువులు శాశ్వతంకాదు. ఇవ్వాళ ఇక్కడున్నాం. రేపు యేమవుతామో చెప్పలేం!" అన్నాడు, ఈ ధోరణిలో గంటసేపు ఉపన్యాసం యిచ్చాడు. ఎన్నెన్నో చెప్పాడు.

అతని మాటలకు ఆమెకు కోపం వచ్చింది. లేచి నిలబడింది. తీక్షణంగా అతని కనులలోకి చూచింది. "ఈ తనువులు శాశ్వతంకాదు!" అన్నది.

"అవును"

"ఏది శాశ్వతం!"

"ఏదీ కాదు"

"ఏదీ శాశ్వతంకాదు. త్వరపడాలి, త్వరపడాలి" అనుకుంటూ తలుపుదగ్గరకువెళ్ళి వెనక్కు తిరిగి, "మీ ఉపదేశాన్ని మరచిపోను తనువులు శాశ్వతంకాదు. త్వరపడాలి" అని చెప్పి రివ్వున వెళ్ళిపోయింది. అతనికి ఆశ్చర్యంవేసింది. తన హితోపదేశం యింత త్వరలో పనిచేసినందుకు సంతోషించాడు. ఆ రాత్రి హాయిగా నిద్రపోయాడు. ఒక కుటుంబాన్ని నిలబెట్టానని గర్వపడ్డాడు. తెల్లవారి ఒక స్నేహితుడు కనిపించి యిలా అన్నాడు.

"విన్నావా?"

"ఏమిటి?"

"నువ్వు చాలా అదృష్టవంతుడివి. నువ్వు ఐదు సంవత్సరాల క్రితం ప్రేమించిన పిల్ల వంటవానితో లేచిపోయింది"

శ్రీహరీ!

అతనికి మండిపోయింది. తన ఉపదేశమంతా వ్యర్థమయింది. ఇంకా నయం. తానే పెళ్ళి చేసుకోలేదు. ఆమె వెళ్ళబోయేముందు తన మాటలు అప్పుడతనికి జ్ఞాపకం వచ్చినై. "తనువులు శాశ్వతంకాదు. త్వరపడాలి"

"అవును"

"ఏది శాశ్వతం?"

"ఏదీ కాదు"

"అయితే త్వరపడాలి"

అతని శరీరం వేగంతో వొణికిపోయింది. ముచ్చెమటలుపోసినై. ఆమె లేచిపోవటానికి తానే కారణమా? తన గీతోపదేశమే కారణమా? ఆమె కసలు ఉపదేశం చెయ్యడానికి తనకేమి హక్కువుంది? తన్ను ప్రేమించి తన దగ్గరకువస్తే, సంఘానికి జడిసి, తిరస్కరించి, పైగా గీతోపదేశమా? ఇంతకీ ఆమెయేమి బాగుపడింది? అతను తిరస్కరించ బట్టేగా వంటవాడితో లేచిపోయింది. వేదాంతబోధ చెయ్యకుండా తనే అంగీకరిస్తే! అతని హృదయం ఆవేశంతో తికమకలాడింది. "దీనికి నేనే కారణం, దీనికి నేనే కారణం" అనుకుంటూ కూర్చున్నాడు. హఠాత్తుగ అతనికి రెండోపిల్ల జ్ఞాపకమొచ్చింది. ఆమె భర్త చేతుల్లో యెంత బాధపడి తన దగ్గరకు వొచ్చిందో అర్థమైంది. హృదయం ఆమెకోసం ఆక్రోశించింది.

వెంటనే తలుపు గభాలున తెరచుకొని ఆమె యింటికి పరుగెత్తాడు. తలుపులు నెట్టుకుని లోపలికి ప్రవేశించాడు. ఆమె పడుకొని నిద్రపోతూ వుంది. పిల్లవాడు పక్కనేపడి ఏడుస్తున్నాడు. ఆమెని చూసేటప్పటికి నిద్రిస్తున్న అతని శక్తులన్నీ ఒక్కసారి రేగాయి.శరీరం జాలితో, ప్రేమతో ఉద్రేకంతో ఉడికిపోయింది.గప్పున మంచం దగ్గరకు ఉరికాడు. కోర్కెలతో ఉప్పొంగిపోతున్న హృదయంతో ముద్దుపెట్టుకోటానికి మంచం మీదికి వంగాడు. మంచంమీద అజాగర్తగా విస్తరించి పడుకున్న పిల్లడు అటొక కాలూ ఇటోకాలూ వేసిచేతులు వేలాడవేసి పడుకున్న పిల్లని,తియ్యని కలల బరువుతోవాలినరెప్పలుగలిగిన పిల్లని నిదరలో వమిట తొలగిల పిల్లని,అస్థాత బతంగానో,అమాంతంగానో చేతుల్లోకి తీసుకొని ముద్దుపెట్టుకొని కావలించు కుంటే ఎంత బాగుంటుంది! కానీ—

అతని హృదయం టప్న ఆగిపోయింది. వంగినవాడు వంగినట్లు గానే కొయ్యబారిపోయాడు. ఆమె మంచంమీద అలాగే పడుకొనివుంది.... చలనములేదు. ఆమె ఆత్మహత్య చేసుకుంది.

"తాతా—తాతా" అని పిల్లవాడు యేడుస్తున్నాడు. అతనికి 'గీతా, గీతా' అన్నట్లు వినబడింది.